ਕਰਨੀ ਦਾ ਫ਼ਲ

ਇੱਕ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਲੂੰਬੜੀ ਤੇ ਸਾਰਸ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਲੂੰਬੜੀ ਬਹੁਤ ਚਲਾਕ ਸੀ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਸਾਰਸ ਨੂੰ ਬੁੱਧੂ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਉਸਨੇ ਸਾਰਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਾਰਸ ਲੂੰਬੜੀ ਦੇ ਘਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਲੂੰਬੜੀ ਨੇ ਖੀਰ ਪਲੇਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤੀ। ਸਾਰਸ ਖੀਰ ਨਾ ਖਾ ਸਕਿਆ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਲੰਮੀ ਚੁੰਝ ਕਾਰਨ ਪਲੇਟ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਲੂੰਬੜੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਜਾਕ ਕੀਤਾ ਕਿ ਖਾਣਾ ਸੁਆਦ ਹੈ। ਸਾਰਸ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਵੀ ਲੂੰਬੜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਖਾਣੇ ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ। ਸਾਰਸ ਨੇ ਤੰਗ ਮੂੰਹ ਵਾਲੀ ਬੋਤਲ ਵਿੱਚ ਖੀਰ ਪਾ ਕੇ ਲੂੰਬੜੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ। ਲੂੰਬੜੀ ਖੀਰ ਖਾਂ ਨਾ ਸਕੀ। ਸਾਰਸ ਨੇ ਮਜਾਕ ਨਾਲ ਲੂੰਬੜੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆਂ ਕਿ ਖਿਰ ਸੁਵਾਦ ਹੈ। ਲੂੰਬੜੀ ਚੁੱਪ ਚਾਪ ਚਲੀ ਗਈ

ਸਿੱਖਿਆਂ : ਚਾਲਬਾਜਾਂ ਤੋਂ ਬਚੋ।

ਉਦੇਸ਼ : ਚਾਲਬਾਜ ਨਾ ਬਣੋ।
ਕਿਸੇ ਦਾ ਮਜਾਕ ਨਾ ਉਡਾਉ।